

Medlem, og at han dog mener, at der er en meget stor Forskel imellem Flertallet og Mindretallet om Opfattelsen af Loven af 7. August 1914. Men jeg spørger ham kun for mit Tilfældes Skyld: Hvad er det, jeg skal sige til Bankerne? Skal jeg pure sige til dem: Giv mig 8 Dage endnu! ikke andet? uden at kunne sige til dem et eneste Ord om, at jeg saa som Finansminister kan gennemføre Forslaget? Er det i en saadan Situation ikke rimeligt, at det overlades til en anden Finansminister at forhandle med Bankerne paa ny og saa stille det Forslag, som han maatte kunne opnaa Overenskomst med Bankerne om?

Asger Karstensen: Den ærede Finansminister tager fejl, naar han troede, at jeg følte mig fornærmet af ham, naar han kom med nogle smaa muntre Vittigheder om mig i sin første Tale og derefter i sin anden Tale. Jeg har fulgt den ærede Finansminister i mange Aar og ved, at naar det kneb for ham i saglig Henseende, saa har han et forfærdeligt Væld af mere eller mindre gode Vittigheder, og jeg har derfor ikke taget hans Vittigheder som andet end en Tilkendegivelse af, at den ærede Finansminister selv føler, at han i Debatten om denne Respit staaar svagt.

Jeg har ikke karakteriseret Journalistikken i min Tale før, jeg har omtalt en ganske bestemt journalistisk Genre, og den Karakteristik, jeg har givet af den, fastholder jeg.

Med Hensyn til det, der nu er Sagens Kærne, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der ligger os imellem med Hensyn til Loven af 7. August 1914, tror jeg, at jeg har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt for dem, der vil forstaa mig. Den afgørende Forskel — og dermed det centrale i hele Striden mellem Oppositionen og Regeringspartierne — er den, at vi vil have Magten ført tilbage til Rigsdagen, vi vil væk fra det ministerielle Enevælde, som denne Lov har givet, medens Regeringen til at begynde med meget kategorisk har modsat sig, at hele dette Spørgsmaal blev blandet ind i Debatten. Under Forhandlingerne om, hvad der skulde sættes i Stedet for Loven af 7. August 1914, har imidlertid Regeringspartierne bevæget sig successive nærmere og nærmere ind til os, saaledes at jeg i denne Forbindelse har sagt,

at Differencerne er ikke større, end at man maatte formode, at hvis Finansministeren vilde give Rigsdagen de 8 Dages Respit, maatte man kunne blive enig om, hvorledes man skulde afvikle Loven af 7. August 1914.

Denne Sandsynlighed er til Stede. Det fremgik ogsaa af den ærede Indenrigsministers Udtalelser. Men henvender man sig saa til den højtærede Finansminister og spørger ham, om han vil give Rigsdagen denne Lejlighed til at prøve dette Spørgsmaal i disse 8 Dage, saa er det, han siger: Nej, det vil han kun gøre paa een Betingelse, nemlig paa Betingelse af, at Oppositionen pure vil anerkende Ministeriets Hovedstandpunkt overfor Loven af 7. August 1914, nemlig dette, at denne Lov ikke bliver hægtet under en eller anden Form til Behandlingen af Statslaansloven. Og derfor mener jeg, at Udbyttet af denne Ordveksling mellem det unge Medlem fra Maribo Amt paa den ene Side og den erfarne Finansminister paa den anden Side dog alligevel har været et saadant, at det unge Medlem kan være nogenlunde glad ved, at det er slaaet fast, at Finansministeren ikke vil give Rigsdagen denne Respit.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems Forsøg paa at bringe Overensstemmelse mellem sin Paaavisning af den afgørende Forskel og den lille Differens kunde maa-ske give Anledning til Forsøg paa Vittigheder paa hans Bekostning, men det skal jeg af Hensyn til hans Naturel afstaa fra. Jeg skal kun gentage, at det ærede Medlem hævder, at der i Behandlingen af dette Spørgsmaal er en afgørende Forskel; men om det, som er Formaålet, det tilsyneladende Formaal, for de Herrers Aktion, at opnaa en tilfredsstillende Ordning af Loven af 7. August 1914's Afløsning og Afviklingen af de overordentlige Foranstaltninger, siger han, at han tror, at der kun er en lille Differens, og glæder sig over, at jeg ogsaa mener dette. Jeg skal derfor endnu en Gang til ham og til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som jo ogsaa har interesseret sig for en længere Tidsfrist med Hensyn til Loven om Statslaanet, sige igen, at jeg tror, det vil være muligt at komme til Overensstemmelse, naar Forhandlingen er fri. Men jeg